

Av **eldste D. Todd Christofferson**
i De tolv apostilers quorum

Jesu Kristi oppstandelse

Jesus fra Nasaret er den oppstandne Forløser, og jeg vitner om alt som følger av den kjensgjerning at han er oppstanden.

En knugende følelse av nederlag og fortvilelse innhyllet disiplene hans da Jesus led og døde på korset og hans legeme ble lagt livløst i graven. Til tross for det Frelseren gjentatte ganger hadde sagt om sin død og påfølgende oppstandelse, hadde de ikke forstått. Den mørke ettermiddagen han ble korsfestet, ble snart etterfulgt av den gledelige morgenen da han sto opp. Men denne gleden kom først etter at disiplene ble øyenvitner til oppstandelsen, for englers erklæring om at han var oppstanden var først uforståelig for dem. Det var noe så fullstendig enestående.

Maria Magdalena og noen andre trofaste kvinner kom tidlig til Frelserens grav den søndagsmorgenen, og hadde med seg krydder og salver for å fullføre salvelsen som ble påbegynt da Herrens legeme i all hast ble lagt i graven før sabbaten. Denne morgenen over alle morgener ble de møtt av en åpen grav. Steinen som dekket den, hadde blitt rullet bort, og to engler erklærte:

“Hvorfor søker dere den levende blant de døde?

Han er ikke her, han er oppstått! Kom i hu hvordan han talte til dere mens han ennå var i Galilea,

da han sa: Menneskesønnen skal overgis i syndige menneskers hender,

bli korsfestet og oppstå på den tredje dag.”¹

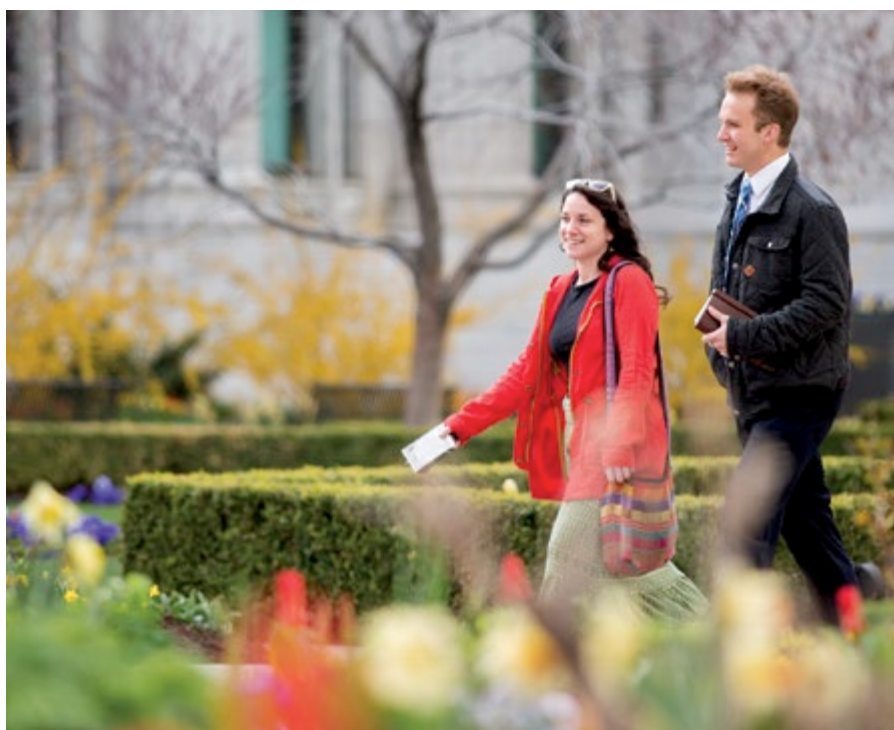
“Kom og se stedet hvor han lå!

Skynd dere nå av sted og si til hans disipler: Han er oppstått fra de døde.”²

Som befalt av englene, så Maria Magdalena inn i graven, men det synes som om alt hun klarte å oppfatte, var at Herrens legeme var borte. Hun skyndte seg for å rapportere til

apostlene, og da hun fant Peter og Johannes, sa hun til dem: “De har tatt Herren ut av graven, og vi vet ikke hvor de har lagt ham.”³ Peter og Johannes løp til stedet og fikk se at graven virkelig var tom og “linklærne ligge der... og at svedteduken, som hadde vært på hodet hans... var lagt sammen på et sted for seg selv.”⁴ Johannes var tilsynelatende den første til å forstå det praktfulle budskapet om oppstandelsen. Han skriver at “han så og trodde”, mens de andre “ennå ikke [hadde] forstått Skriften, at han skulle stå opp fra de døde.”⁵

Peter og Johannes dro, men Maria ble værende, fortsatt i sorg. I mellomtiden hadde englene kommet tilbake, og de spurte henne kjærlig: “Kvinne, hvorfor gråter du? Hun sier til dem: De har tatt min Herre bort, og jeg vet ikke hvor de har lagt ham!”⁶ I samme øyeblikk sa den oppstandne Frelser, som nå sto bak henne: “Kvinne, hvorfor

gråter du? Hvem leter du etter? Hun trodde det var hagevokteren, og sa til ham: Herre, dersom du har båret ham bort, da si meg hvor du har lagt ham, så vil jeg ta ham!”⁷

Eldste James E. Talmage skrev: “Det var Jesus hun snakket med, sin elskede Herre, selv om hun ikke visste det. Ett ord fra hans levende lepper forandret hennes forpinte sorg til ekstatisk glede. ‘Jesus sier til henne: Maria!’ Stemmen, tonefallet, den milde uttalen hun hadde hørt og elsket i tidligere tider, løftet henne opp av det fortvilte dypet hun hadde sunket ned i. Hun snudde seg og så Herren. Fra seg av glede rakte hun ut armene for å omfavne ham, idet hun bare uttalte det inntagende og ærbødige ordet ‘Rabbuni’, som betyr min elskede herre.”⁸

Slik ble denne velsignede kvinnen den første dødelige til å se og snakke med den oppstandne Kristus. Senere samme dag viste han seg for Peter i eller i nærheten av Jerusalem,⁹ for to disipler på veien til Emmaus,¹⁰ og om kvelden for 10 av apostlene og andre, idet han plutselig kom blant dem og sa: “Se mine hender og mine føtter, at det er meg selv! Rør ved meg og se! For en ånd har ikke kjøtt og ben, slik dere ser at jeg har.”¹¹ Så, for ytterligere å overbevise dem, “da de ennå ikke trodde for glede,

og undret seg”,¹² spiste han stekt fisk og honningkake foran dem.¹³ Senere instruerte han dem: “Dere skal være mine vitner både i Jerusalem og i hele Judea og Samaria og like til jordens ende.”¹⁴

Utover disse bekreftede vitner i Jerusalem har vi den oppstandne Herres uforlignelige tjenestegjerning blant oldtidens innbyggere på den vestlige halvkule. I landet Overflod steg han ned fra himmelen og ba de mange forsamlede, rundt 2500, om å komme frem en etter en inntil de alle hadde gått frem, stukket hendene i hans side og kjent naglegapene i hans hender og føtter.¹⁵

“Og da de alle hadde gått frem og forvisset seg, ropte de som med én røst og sa:

Hosianna! Velsignet være Den Aller Høyeste Guds navn! Og de falt ned ved Jesu føtter og tilba ham.”¹⁶

Kristi oppstandelse viser at hans eksistens er uavhengig og evig. “For likesom Faderen har liv i seg selv, slik har han også gitt Sønnen å ha liv i seg selv.”¹⁷ Jesus sa:

“Derfor elsker Faderen meg, fordi jeg setter mitt liv til for at jeg skal ta det igjen.

Ingen tar det fra meg, men jeg setter det til av meg selv. Jeg har makt til å sette det til, og jeg har makt til å ta det igjen.”¹⁸

Frelseren er ikke avhengig av mat eller vann eller oksygen eller andre stoffer, krefter eller personer for å leve. Både som Jehova og Messias er han den store Jeg er, den selveksisterende Gud.¹⁹ Han ganske enkelt er og vil alltid være.

Ved sin forsoning og oppstandelse har Jesus Kristus overvunnet alle aspekter av fallet. Fysisk død vil være midlertidig, og til og med åndelig død har en ende, i og med at alle kommer tilbake til Guds nærhet, i det minste midlertidig, for å bli dømt. Vi kan ha den største tillit til hans evne til å overvinne alt annet og gi oss evig liv.

“For ettersom døden kom ved et menneske, så er også de dødes oppstandelse kommet ved et menneske.

For likesom alle dør i Adam, slik skal også alle bli gjort levende i Kristus.”²⁰

Med eldste Neal A. Maxwells ord: “Kristi seier over døden endte menneskenes knipe. Nå er det bare personlige kniper, og disse kan vi også bli reddet fra ved å følge læren til ham som reddet oss fra allmenn utryddelse.”²¹

Etter å ha tilfredsstilt rettferdighetens krav, trer nå Kristus inn i rettferdighetens sted, eller vi kan si at han er rettferdighet, slik han er kjærlighet.²² Og foruten å være en fullkomment rettferdig Gud, er han en fullkomment barmhjertig Gud.²³ Slik retter Frelseren opp i alle ting. Ingen urett i jordelivet er permanent, ikke engang døden, for han gjenoppretter livet igjen. Enhver skade eller uførhet, ethvert svik eller overgrep vil til slutt bli bøtet på på grunn av hans fullkomne rettferdighet og barmhjertighet.

Av samme årsak er vi alle ansvarlig overfor ham for vårt liv, våre valg og våre handlinger, til og med våre tanker. Fordi han forløste oss fra fallet, er livet vårt i virkeligheten hans. Han erklærte:

“Se, jeg har gitt dere mitt evangelium, og dette er det evangelium som jeg har gitt dere – at jeg kom til verden for å gjøre min Faders vilje fordi min Fader sendte meg.

Og min Fader sendte meg så jeg kunne bli løftet opp på korset, og etter at jeg hadde blitt løftet opp på korset, så jeg kunne trekke alle mennesker til meg slik at likesom jeg er blitt løftet opp av mennesker, slik skulle mennesker løftes opp ved Faderen for å stå for meg for å bli dømt etter sine gjerninger.”²⁴

Tenk et øyeblikk over betydningen av oppstandelsen for en gang for alle å fastslå Jesus fra Nasarets sanne identitet, og besvare de store filosofiske stridigheter og spørsmål i livet. Hvis Jesus virkelig oppsto i bokstavelig forstand, må han nødvendigvis være guddommelig. Ingen dødelig har makt i seg selv til å våkne til liv igjen etter døden. Fordi han oppsto, kan ikke Jesus bare ha vært en snekker, en lærer, en rabbiner eller en profet. Fordi han oppsto, måtte Jesus ha vært en Gud, ja, Faderens enbårne Sønn.

Derfor er det han underviste, sant, for Gud kan ikke lyve.²⁵

Derfor var han jordens Skaper, slik han sa.²⁶

Derfor finnes himmel og helvete, slik han forkynte.²⁷

Derfor finnes det en ånde verden som han besøkte etter sin død.²⁸

Derfor vil han komme igjen slik englene sa,²⁹ og personlig regjere på jorden.³⁰

Derfor er det en oppstandelse og endelig dom for alle.³¹

Gitt at Kristi oppstandelse fant sted, er betenkeligheter om Gud Faderens allmakt, allvitenhet og velvilje – han som ga sin enbårne Sønn for å forløse verden – grunnløse. Betenkeligheter om livets mening og hensikt er grunnløse. Jesus Kristus er virkelig

det eneste navn og den eneste vei som fører til frelse for menneskeheten. Kristi nåde er reell, og gjør både tilgivelse og renselse mulig for den angrende synder. Troen er virkelig mer enn fantasi eller en psykologisk oppfinnelse. Det finnes en høyeste og universell sannhet, og det finnes

objektive og uforanderlige moralnormer som han underviste om.

Gitt at Kristus virkelig sto opp fra de døde, er omvendelse fra ethvert brudd på hans lov og bud både mulig og presserende. Frelserens mirakler var virkelige, og det samme var hans løfte til disiplene om at de kunne gjøre

de samme og enda større gjerninger.³² Hans prestedømme er nødvendigvis en reell kraft som “forvalter evangeliet og har nøkkelen til rikets mysterier, ja, endog nøkkelen til kunnskapen om Gud. Derfor, i dets ordinanser blir guddommelighetens kraft tilkjennegitt.”³³ Gitt at Kristi oppstandelse fant sted, er ikke døden vår ende, og selv om hudormer ødelegger kroppen, skal vi i kjødet se Gud.³⁴

President Thomas S. Monson forteller om en Robert Blatchford, som for 100 år siden, “i sin bok *God and My Neighbor*, angrep akseptert kristen tro, som Gud, Kristus, bønn og udødelighet. Han hevdet dristig: ‘Jeg påstår at jeg har bevist alt jeg hadde til hensikt å bevise, så fullstendig og avgjørende at ingen kristen, hvor stor eller dyktig han enn måtte være, kan motsi mine argumenter eller rokke ved min sak.’ Han omga seg med en mur av skepsis. Så hendte noe overraskende. Muren smuldret plutselig opp... Langsomt begynte han å famle seg tilbake til den tro han hadde foraktet og latterliggjort. Hva hadde forårsaket denne store endringen i hans syn? *Hans hustru døde*. Med sønderknust hjerte gikk han inn i rommet der hennes jordiske legeme lå. Han så igjen på det ansiktet han var så glad i. Da han kom ut, sa han til en venn: ‘Det er henne, men likevel er det ikke henne. Alt er forandret. Noe som

var der før, er borte. Hun er ikke den samme. Hva kan være borte om det ikke er sjelen?’³⁵

Var det virkelig slik at Herren døde og sto opp igjen? Ja. “De fundamentale prinsipper i vår religion er apostlenes og profetenes vitnesbyrd om Jesus Kristus, at han døde, ble begravet og oppsto på den tredje dag og fór opp til himmelen; og alt annet som henhører til vår religion, er bare supplement til dette.”³⁶

Da Jesu forutsagte fødsel nærmet seg, fantes det dem blant oldtidens nephitter og lamanitter som trodde, selv om de fleste tvilte. Etter hvert kom tegnet på hans fødsel – en dag og en natt og en dag uten mørke – og alle visste det.³⁷ I dag er det også noen som tror på Kristi bokstavelige oppstandelse, og mange tviler eller tror ikke. Men noen vet. Etter hvert vil alle se og alle vil vite, ja, “hvert kne skal bøyes og hver tunge bekjenne for ham.”³⁸

Enn så lenge tror jeg på de mange vitner om Frelserens oppstandelse hvis opplevelser og vitnesbyrd finnes i Det nye testamente – Peter og hans følgesvenner i De tolv og kjære, rene Maria Magdalena, blant andre. Jeg tror på de vitnesbyrd som finnes i Mormons bok – apostelen Nephis sammen med den ikke navngitte folkemengden i landet Overflod, blant andre. Jeg tror også på Joseph Smith

og Sidney Rigdons vitnesbyrd som, etter mange andre vitnesbyrd, erklærte det største vitnesbyrd i denne siste evangelieutdeling, “at han lever! For vi så ham.”³⁹ Under Hans altseende øyes blikk står jeg selv som et vitne om at Jesus fra Nasaret er den oppstandne Forløser, og jeg vitner om alt som følger av den *kjensgjerning* at han er oppstanden. Måtte dere få den overbevisning og trygghet som dette vitnesbyrd gir. Dette ber jeg om i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Lukas 24:5–7.
2. Matteus 28:6–7.
3. Johannes 20:2.
4. Johannes 20:5, 7.
5. Johannes 20:8, 9.
6. Johannes 20:13.
7. Johannes 20:15.
8. James E. Talmage, *Jesus Kristus*, 3. utg. (1916), 500.
9. Se Lukas 24:34; 1 Korinterbrev 15:5.
10. Se Markus 16:12; Lukas 24:13–35.
11. Lukas 24:39.
12. Lukas 24:41.
13. Se Lukas 24:42–43.
14. Apostlenes gjerninger 1:8.
15. Se 3 Nephi 11:14–15.
16. 3 Nephi 11:16–17.
17. Johannes 5:26.
18. Johannes 10:17–18.
19. Se 2 Mosebok 3:14.
20. 1 Korinterbrev 15:21–22.
21. *The Neal A. Maxwell Quote Book*, red. Cory H. Maxwell (1997), 287.
22. Se 1 Johannes 4:8.
23. Alma 42:15; se også Mosiah 15:8–9.
24. 3 Nephi 27:13–14.
25. Se Enos 1:6.
26. Se for eksempel 3 Nephi 9:15.
27. Se for eksempel Lære og pakter 76.
28. Se Lære og pakter 138.
29. Se Apostlenes gjerninger 1:10–11.
30. 10. trosartikkel; se også Topical Guide, “Jesus Christ, Millennial Reign.”
31. Se for eksempel 2 Nephi 9:15.
32. Se Johannes 14:12.
33. Lære og pakter 84:19–20.
34. Job 19:26.
35. Thomas S. Monson, “Han lever, min Forløser stor!” *Liahona*, mai 2007, 23.
36. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 49.
37. Se 3 Nephi 1:15–20.
38. Mosiah 27:31.
39. Lære og pakter 76:22–23.